

hold, at jeg ikke tvivler paa, at det høitærede Landsting vil være enig med mig i, at naar Opmærksomheden engang er bleven henledet paa disse Bestemmelser, saa vil det være rigtigst at lade dem gaa ud af Verden. Jeg har tilladt mig at sige, at det var Bestemmelser, der væsentlig vare uanvendelige, og som væsentlig vare ganske gaaede ud af praktisk Anvendelse. Jeg veed ikke, hvorvidt de ærede Medlemmer nærmere have undersøgt Indholdet af de paagældende Lovbestemmelser. Foruden Bestemmelsen om Reifepas, som det naturligtvis er Meningens ganske skulde bortfalde ved den almindelige Regel, der gives i § 1, nævnes der endvidere Forordn. af 10de Decbr. 1828, som naturligtvis er Hovedbestemmelsen, Politiplakaterne af 1ste Novbr. 1811, 25. Juli 1812 og 16. Decbr. 1815 for Kjøbenhavn, og Plakat af 28de Febr. 1817 § 13 for Kystpolitidistriktets Vedkomme. Derfor Lovforslagets § 24 gaar helt ud, er det altsaa det Samme, som om man indirekte giver en Indskjærpelse af disse gamle Bestemmelser. Nu gad jeg vide, om virkelig Nogen mener, at det vilde gaa an at opfriske Bestemmelserne f. Ex. i Politiplakaten for Kjøbenhavn af 16. Decbr. 1815, hvorefter enhver Indvaaner i Kjøbenhavn, som faar Besøg af en Mand, der kommer udefra til Kjøbenhavn, er forpligtet til under en Mulkt at melde denne Mand's Ankomst paa Politikammeret, og det, vel at mærke, enhver Reifende, uden Hensyn til hans Stand og Stilling, naar det ikke maa anses givet, at han har i Sinde at tage fast blivende Ophold i Kjøbenhavn. Enhver veed, at denne Bestemmelse ikke i Mand's Minde er bragt i Anvendelse, men jeg gad spørge de ærede Medlemmer, som enten selv tilbringe Sommeren i Nærheden af Strandveien eller f. Ex. i Helsingør, eller som i alt Fald komme i Besøg der, om det er dem bitterligt, at den, der drifter sig til nogen Nat at huse en Mand i Kystpolitidistriktet uden at gjøre Anmeldelse derom til Distriktskommisjeren, derved ifalder et meget betydeligt Bøbeansvar. Er det Meningens, at man vil have, at disse Bestemmelser skulde blive staaende eller skulde blive opfriskede? Selve Frd. af 24de Juli 1822, som maaske kunde have mere Betydning, vil man let se, indeholder Ting, der i Praxis ere gaaede af Brug, og som det ikke kan være Meningens igjen at opfriske. Hovedbestemmelserne i denne Forordn. skulde vel være §§ 1 og 5. Det har ganske vist været Meningens, at § 5 skulde erstattes ved det, der er foreslaaet i Lovforslagets § 20, og hvad § 1 i den nævnte Forordn. angaar, vil jeg henstille til de ærede Landboere, om de virkelig tro, at den Bestemmelse endnu overholdes, at saa snart der kommer en fremmed Mand til et Sogn, skal den Mand, hos hvem han tager ind, forudsat at han bliver der mere end 24 Timer, gjøre Anmeldelse til Sognepræsten, og saa skal denne, for saa vidt han dertil finder Anledning, ansille et Slags Forhør over den fremmede Mand,

der er kommen til Sognet, og, hvis Præsten finder yderligere Anledning dertil, skal han gjøre Anmeldelse til Sognefogden. Jeg vil henstille, om man anser det for ønskeligt paa denne Maade at gjøre Sognepræsten til Forhørsdommer. Jeg mener derfor, at der ikke kan være Tvivl om, at man maa være enig med mig i, at det ikke er ønskeligt, at man lader disse gamle Bestemmelser blive staaende, og at man, for saa vidt man gaar ind paa den Tanke at lade de nu bestaaende Politibestemmelser om Tilfyn med omvandrede Indlændinge blive staaende ved Magt, da maa se at faae en anden § 24, men at man derimod ikke bør lade § 24 gaa helt ud. Det er imidlertid som sagt af den Slags Ting, som det ikke vil være vanskeligt at faae rettet under Lovens videre Vandring. Naar iøvrigt mange ærede Medlemmer ere af den Formening, at det skulde være at foretrække at beholde de nugældende Regler fremfor at tage, hvad der er foreslaaet, naar det ikke netop blev det ærede Udvalgs Flertals Forslag, saaledes som det foreligger til 3die Behandling — thi det er ikke engang nok, at man bliver ved det, som det ærede Udvalg har foreslaaet, og hvad der er veftaget ved 2den Behandling — saa tillader jeg mig at gjentage, hvad jeg igaar udtalte, at jeg virkelig tror, man gjør sig en Illusion angaaende Betydningen af de Politibestemmelser, man nu har, og angaaende deres praktiske Anvendelighed. Jeg tillader mig virkelig at formene, at man gjør meget for et virksomt Polititilfyn paa dette Omraade, naar man giver nye Bestemmelser, indrettede saaledes, at de stemme med de nu tilstedeværende Forudsætninger for Politiets Tilfyn, og saaledes, at det for Alvor kan paalægges Politivirighederne at rette sig efter disse Love, hvorimod man i Virkeligheden er stillet svagere ved at maatte hjælpe sig med gamle Bestemmelser, der vel tilfyneladende kunne give Politiet en større Myndighed, men som dog ere saaledes knyttede til en forfunden Tids Tilstand, at de i Virkeligheden kun lidet blive anvendte i Praxis, og jeg tillader mig at udtale den Formening, at den Anvendelse, som Frd. af 10de December 1828, dens §§ 13 og 14, have faaet her i Landet i de senere Aar, efter at wort Paavæsen ganske er bleven afstaaet og efterat Gaandværsjævendene ere bleve ganske andre Personer nu end tidligere, har været meget forskjellig, og at der er mange Steder rundt om i Landet, hvor disse Bestemmelser vistnok meget sjældent bringes til Anvendelse. Jeg tillader mig at mene, at den Bestemmelse i Frd. af 10de December 1828, som egentlig kun har nogen praktisk Betydning, er den i § 14 om, at Politiet, naar en Person, ifølge sin hele Opdræden og hele ydre Fremtræden, er mistænkelig og mangler Subfiliensmidler, kan sende ham hjem; men dette opnaas ogsaa ved de Forslag, der foreligger dels fra 2den Behandling og dels fra de ærede Medlemmers Side, der have filllet Forslaget under Nr.